



IN EEN OOSTERSE ROZENTUIN

Hazrat Inayat Khan

Nieuwe geactualiseerde vertaling




PANTAVRHEI
U I T G E V E R I J

Deze uitgave is mogelijk gemaakt dankzij een subsidie van de VWF-Stiftung.

De illustraties zijn gemaakt door Henriëtte Willebeek le Mair omstreeks 1930. Het zijn sfeervolle impressies van Inayat Khan met zijn leerlingen tijdens de zomerscholen en lezingen in Wissous, Katwijk en Suresnes in de periode 1921 – 1926. Ze werden voor het eerst gepubliceerd in “De bloementuin van Inayat Khan” in 1979 door East West Publications, Den Haag.

Oorspronkelijke uitgave: In an Eastern Rosegarden, Londen 1920
© 2025 Uitgeverij Panta Rhei, Katwijk

Nieuwe geautoriseerde vertaling: Nederlands Publicatiecomité van de Soefibeweging
Illustraties: Henriëtte Willebeek le Mair
Vormgeving: M. de Boer

ISBN 978.90.8840.275.3

NUR 720/739

Trefwoord: oosterse filosofie/soefisme

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Voorwoord bij de nieuwe vertaling	7
Proloog.....	11
Liefde, harmonie en schoonheid	13
De natuurlijke godsdienst	25
De persoonlijkheid van God.....	37
Het stille leven.....	45
De wil – de menselijke en de goddelijke	55
Het menselijke en het goddelijke denkvermogen	62
Wilskracht	71
Persoonlijke aantrekkingskracht	81
Liefde – menselijke en goddelijke	91
Intuïtie.....	101
Geloof.....	107
De uitwerking van het gebed	119
Het geheim van de adem	135
Karakter en lot	145
Winst en verlies.....	155
Het stil maken van het denkvermogen.....	161
De scheppende gedachte	171
Het verwerven van macht	179
Wat de kracht van de adem kan doen.....	183
De kennis van verleden, heden en toekomst	189
Geesten en spiritisme.....	193
Meesterschap over het denkvermogen	199
Het verlangen van de volken.....	209
Democratie.....	219
De vrijheid van de ziel	227
Het ideale leven.....	237
De reis naar het doel	245
De aanwezigheid van God.....	255
De geestelijke hiërarchie.....	265
Epiloog.....	275

Voorwoord bij de nieuwe vertaling

'In een Oosterse rozentuin' bestaat uit lezingen die Hazrat Inayat Khan, de brenger van de Soefi-boodschap, in het Engels gehouden heeft in 1918, 1919 en 1920 en is een moderne en getrouwe vertaling van de eerste, geautoriseerde druk die nog tijdens het leven van de Soefi-mysticus is uitgebracht.

Bij de vertaling van *'In een Oosterse rozentuin'* is het een probleem gebleken, hoe het woord 'mind' in het Nederlands moet worden weergegeven. In Hazrat Inayat Khan's visie heeft de 'mind' vijf verschillende vermogens:

- het denkvermogen, dat denkt en gedachten schept,
- het geheugen, dat gedachten, gevoelens en indrukken verzamelt en bewaakt,
- de rede, die onderscheidt en beslist,
- het ego, waardoor wij onszelf als een afzonderlijke entiteit zien,
- het hart, dat voelt en gevoelens voortbrengt.

De moeilijkheid is nu dat het Nederlands geen woord heeft dat dit omvattende begrip 'mind' adequaat kan weergeven. In oudere vertalingen is daarvoor steeds het woord 'denkvermogen' gebruikt, maar dat is slechts één vermogen van de veelomvattende 'mind'. Als het woord 'mind' met 'geest' zou worden vertaald, heeft dit als bezwaar dat het ook de vertaling is van 'spirit', dat meestal gebruikt wordt voor:

- de goddelijke Geest,
- geest in tegenstelling tot materie,
- geest met 'mind' na het sterven van de mens.

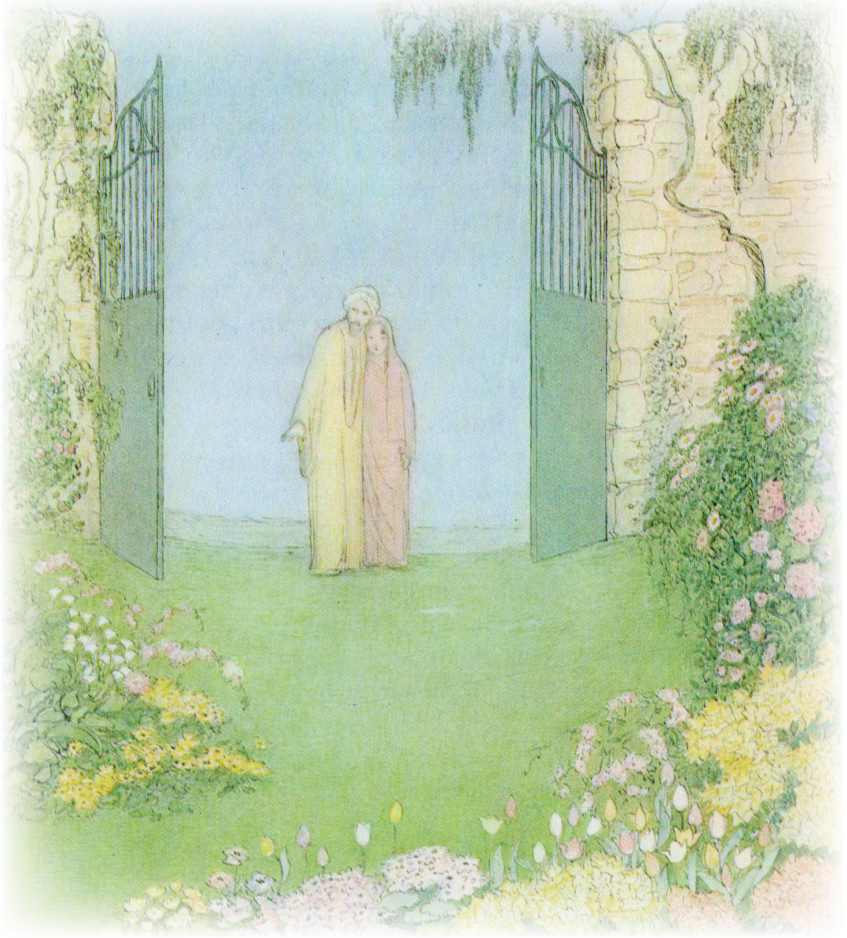
In de nieuwe Gathavertaling is 'mind' onvertaald weergegeven maar het bezwaar hiertegen is dat dit leenwoord volstrekt ongebruikelijk is in het Nederlands.

De oplossing waar het Nederlands Publicatiecomité van de Soefi-beweging in deze vertaling voor gekozen heeft, is het woord 'mind' – daar waar het in veelomvattende zin gebruikt wordt – te vertalen met de term 'psyche'. In min of meer vaste uitdrukkingen zoals in 'body and mind' wordt het vertaald met 'lichaam en geest', maar 'geest'

moet dan opgevat worden in veelomvattende zin. In geval 'mind' duidelijk gebruikt is voor het denken (de oppervlakte van de 'mind' – en dit komt in deze vertaling tamelijk veel voor – worden echter woorden als 'denkvermogen', 'denken' en 'verstand' gebruikt en daar waar in een enkel geval 'mind' duidelijk gebruikt is voor het hart (de diepte van de 'mind') wordt het vertaald met 'hart'.

Wij hopen dat 'In een Oosterse rozentuin', een belangrijk werk in de Soefi Boodschap, in deze vernieuwde vorm zijn weg naar de Nederlandstalige lezers zal vinden.

*Het Nederlands Publicatiecomité van de Soefibeweging
Augustus 2001*




Proloog

Een minnaar en zijn beminde liepen eens door die grote tuin, de Tuin van Allah. Hoewel alle schepselen een stuk krijgen waarin ze mogen verblijven en waarin ze de vruchten mogen verbouwen waar zij ieder het meest van houden, gebeurde het toch dat deze twee maar wat ronddwaalden en het hun toegewezen stuk hadden verlaten en uit elkaar waren gegaan. Op een goede dag ontmoetten zij elkaar bij toeval en merkten dat ze samen staarden naar de bloemen die hier en daar groeiden in een bepaalde tuin, de Tuin van Inayat. Toen hij merkte wat een verrukking die bloemen brachten aan zijn geliefde, bleef de minnaar achter om een ruiker te plukken om die naar haar tuin te brengen.

Na verloop van tijd kwam de Tuinman terug en merkte dat de ruiker die de minnaar had meegenomen, nog volop geurde en liefderijk verzorgd was. Daarom deed hij er nog heel veel bij en schonk toverkracht aan de bloemen. Want vanaf dat ogenblik werd het mogelijk om ze her en der uit te strooien zonder dat de ruiker kleiner werd, en de verschillende geuren werden sterker en steeds sterker naar mate de toverkracht toenam.

Zo had de dwaaltocht van de minnaar en zijn geliefde een goede reden gehad, want de geur van de Perzische Tuin moest overwaaien in de Tuin van de Heer, en de al te sombere kleuren daar opvrolijken, en ervoor zorgen dat de ene grote Waarheid meer straalde dan de meest schitterende edelstenen.





Liefde, harmonie
en schoonheid